

Information om förordning (EG) 764/2008

Förordning (EG) 764/2008 (varuförordningen) innehåller bestämmelser om hur myndigheter ska gå tillväga när de i enlighet med nationella regler beslutar eller planerar att fatta beslut om att hindra försäljningen av en vara som lagligen saluförs i ett annat EU medlemsland.

Varuförordningen bygger på principen om ömsesidigt erkännande som säger att en vara som lagligen saluförts i ett EU medlemsland ska kunna säljas i samtliga andra medlemsländer, även om varan inte stämmer överens med värdlandets produktregler.¹ Ett beslut om att hindra försäljningen av en vara som lagligen saluförts i ett annat medlemsland måste därför kunna motiveras utifrån exempelvis säkerhet, miljöhänsyn eller konsumentskydd.²

En myndighet som avser att fatta ett beslut ska följa varuförordningens förfarande när det rör sig om:

- Ett **beslut** att hindra försäljningen av en vara, och
- som riktar sig till en **näringsidkare**

Varan ifråga, inklusive jordbruks- och fiskeprodukter, ska

- Inte vara reglerad på EU-nivå,
- Lagligen ha sålts i ett annat medlemsland, samt
- Inte omfattas av ett annat förfarande som anges i en specifik EU-rättsakt

¹ Mål 120/78, Rewe-Zentral AG mot Bundesmonopolverwaltung für Branntwein, 1979.

² Artikel 36 i Fördraget om europeiska unionens funktionssätt (FEUF) .

Information om varuförordningen

Artikel 6.1 i varuförordningen

Skriftligt meddelande om avsikten att fatta ett beslut om att förbjuda produkten, ytterligare provning av produkten eller återkallande av produkten från marknaden.

Artikel 6.2 i varuförordningen

Beslut om att förbjuda produkten, ytterligare provning av produkten eller återkallande av produkten från marknaden.

Artikel 6.3 i varuförordningen

Underrättelse skickad till den ekonomiska aktören om att myndigheten efter att ha lämnat ett skriftligt meddelande bestämmer sig för att inte fatta ett beslut enligt artikel 6.2.